

ПЕРЕОЦІНКА ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗМІНИ ВАРТОСТІ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА

Розглянуто актуальні питання переоцінки основних засобів у бухгалтерському обліку. Розкрито протиріччя законодавчого регулювання переоцінки основних засобів у бухгалтерському обліку, податкових розрахунках та незалежній оціночній діяльності

Постановка проблеми. Здійснення ефективних заходів щодо сприяння розвитку економіки України та її інтеграції у світову економіку передбачає пошук принципово нових підходів до управління матеріально-технічною базою суб'єктів господарювання, зокрема, основних засобів. Від стану основних засобів конкретного суб'єкта господарювання залежить технічний та технологічний рівень виробництва, якість послуг, що надаються, забезпечення отримання економічних вигод в майбутньому. Одним із важливих чинників збереження економічної цінності необоротних активів підприємства є переоцінка основних засобів.

Метою дослідження є проведення критичного аналізу законодавчого регулювання відображення переоцінки основних засобів як інструменту збереження економічної цінності активів підприємства в бухгалтерському обліку, податкових розрахунках та незалежній оціночній діяльності.

Аналіз останніх наукових досліджень та публікацій. Вагомий внесок у розробку теоретичних положень і методологічних підходів до проблем оцінки та переоцінки основних засобів зробили провідні вітчизняні та зарубіжні науковці: М.Т. Білуха, Ф.Ф. Бутинець, С.Ф. Голов, А.П. Грінко, Г.Г. Кірейцев, М.В. Кужельний, А.М. Кузьмінський, В.Г. Лінник, Л.Г. Ловінська, Н.М. Малюга, В.Б. Моссаковський, М.Ф. Огійчук, В.Ф. Палій, М.С. Пушкар, Я.В. Соколов, В.В. Сопко, Л.К. Сук, В.Я. Савченко, Н.М. Ткаченко, З.С. Туякова, А.Д. Шеремет. Отримані теоретичні та практичні розробки

щодо обліку основних засобів мають вагоме значення для розвитку теорії обліку та впровадження її положень у практичну діяльність суб'єктів господарювання. Проте, не применшуючи внеску існуючих напрацювань з питань обліку основних засобів, залишаються невирішеними й потребують подальшого дослідження питання узгодження законодавчого регулювання переоцінки основних засобів у бухгалтерському обліку, податкових розрахунках та незалежній оціночній діяльності; розробки єдиних методичних вимог відображення переоцінки основних засобів в бухгалтерському обліку; порядок визначення справедливої вартості основних засобів при проведенні переоцінки та її вплив на достовірність показників фінансової звітності.

Виклад основного матеріалу. Однією з передумов адаптації підприємств до випробувань ринку є обґрунтування політики переоцінки вартості активів.

В результаті проведено аналізу нормативних документів, виявлено протиріччя, які потребують вирішення для забезпечення ефективної діяльності підприємств.

Одним з проблемних питань відображення переоцінки основних засобів є *неузгодженість понятійного апарату*, який використовується в нормативній, навчальній та науковій літературі, зокрема, термінів "основний засіб", "основний фонд" та "переоцінка", "індексація". Неузгодженість трактування зазначених понять призводить до неоднозначного їх відображення в бухгалтерському обліку (рис. 1).

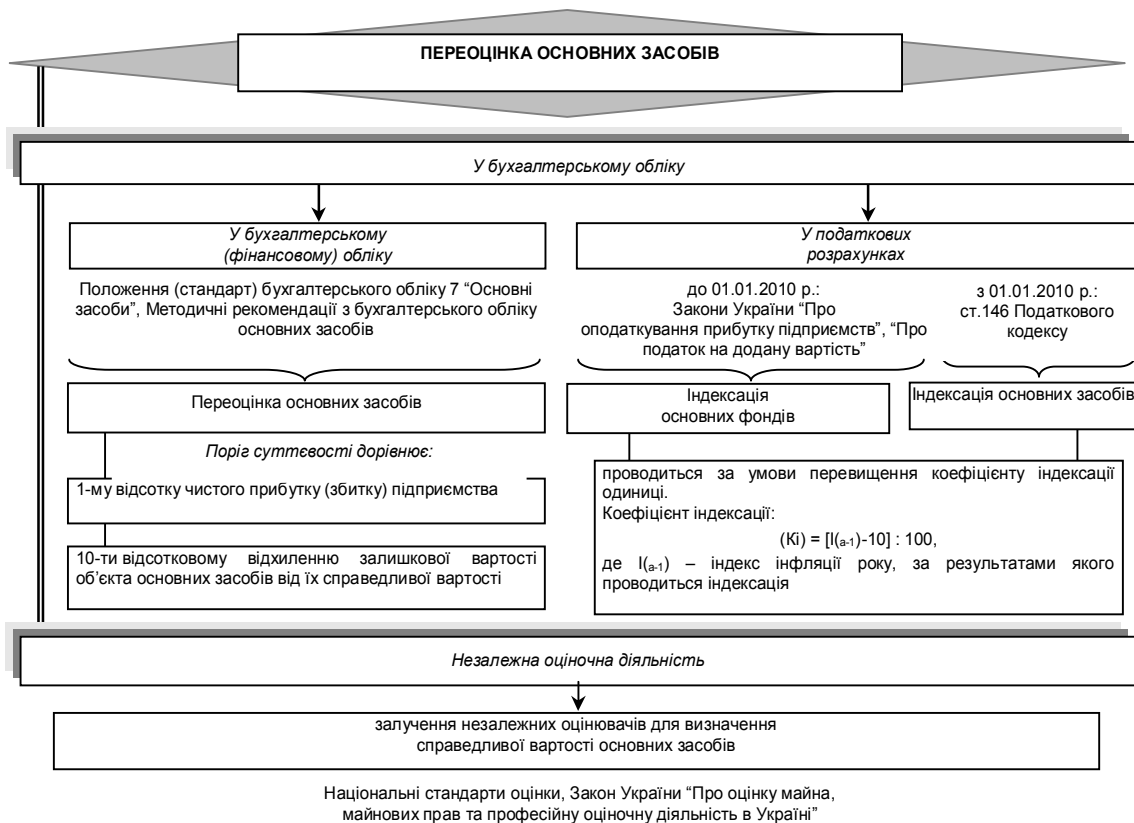

Рис. 1. Переоцінка основних засобів згідно вимог чинного законодавства

Переоцінка основних засобів у бухгалтерському обліку регламентована П(С)БО 7 "Основні засоби" [11] і проводиться за рішенням керівника підприємства, якщо залишкова вартість об'єкта суттєво відрізняється від його справедливої вартості на дату балансу. Необхідність проведення переоцінки основних засобів також передбачена Міжнародними стандартами фінансової звітності, які носять рекомендаційний характер в Україні. Згідно з твердженням МСФЗ №16 "Основні засоби" [9], після початкового визнання в якості активу об'єкт основних засобів повинен враховуватися за переоціненою вартістю, який є його справедливою вартістю на дату переоцінки за вирахуванням амортизації і збитків від знецінення, накопичених як наслідок.

Позитивним моментом в гармонізації положень бухгалтерського обліку і податкових розрахунків є уніфікація поняття "основні засоби", так як до 01.01.2011 р. до введення в дію Податкового кодексу України [10], при податкових розрахунках використовувалося поняття "основні фонди". У нормативних документах, які регламентують податкові розрахунки підприємства, не наводиться поняття "переоцінка основних засобів", а знаходиться відображення поняття "індексація основних засобів". Зазначені поняття не є тотожними ні за змістовим наповненням, ні за цілями проведення. Відображення переоцінки (дооцінки, уцінки) об'єкта основних засобів в бухгалтерському обліку не отримує відображення у податкових розрахунках.

Наступним проблемним питанням відображення переоцінки основних засобів є *відсутність єдиних*

рекомендацій щодо визначення порогу суттєвості проведення переоцінки та розрахунку справедливої вартості об'єкта основних засобів.

В П(С)БО 7 "Основні засоби" зазначається, що підприємство переоцінює основні засоби у випадку, коли їх справедлива вартість суттєво відрізняється від залишкової. У Податковому кодексі України, зокрема в ст. 146 п. 21 зазначається, що вартість основних засобів повинна щорічно індексуватися, якщо коефіцієнт індексації перевищує одиницю, тобто якщо рівень інфляції в країні перевищує 110% в рік. Такий відсоток носить економічне обґрунтування, характеризуючи перехід інфляції від помірних до галопуючих темпів.

Згідно з п. 7 "Методичними рекомендаціями з бухгалтерського обліку основних засобів" [8] порогом суттєвості для проведення переоцінки об'єктів основних засобів може прийматися величина, що дорівнює 1-му відсотку чистого прибутку (збитку) підприємства, або величина, що дорівнює 10-ти відсотковому відхиленню залишкової вартості об'єктів основних засобів від їх справедливої вартості.

На основі проведеного аналізу Наказів про облікову політику ряду підприємств (табл. 1) встановлено, що переважно в практиці діяльності суб'єктів господарювання за поріг суттєвості проведення переоцінки встановлюється 10-ти відсоткове відхилення залишкової вартості об'єктів основних засобів від їх справедливої вартості.

Таблиця 1. Основні елементи облікової політики підприємств щодо відображення вартості основних засобів в бухгалтерському обліку

Складові елементи облікової політики	Вартісна межа віднесення об'єктів до основних засобів	Методи нарахування амортизації основних засобів	Поріг суттєвості для проведення переоцінки необоротних активів
<i>Підприємство</i>			
"Бердичівський виправний центр", м. Бердичів	–	Зменшення залишкової вартості	–
"Бердичівський райавтодор", м. Бердичів	ПВ ¹ більша 1000 грн.	–	Встановлюється при проведенні переоцінки
ПАТ "Бердичівський машинобудівний завод "Прогрес"", м. Бердичів	ПВ більша 1000 грн.	Методи передбачені податковим законодавством	–
ПАТ "Житомиргаз", м. Житомир	ПВ більше 1000 грн. (без ПДВ)	Прямолінійний метод	Якщо залишкова вартість на 10% відрізняється від справедливої вартості
ПрАТ "Житомирремхарчомаш", м. Житомир	–	Прямолінійний метод	–
ПрАТ "Житомирські Ласощі", м. Житомир	ПВ більша 1000 грн.	Метод зменшення залишкової вартості, в окремих випадках – прямолінійним	Не проводити
ТзОВ "Поліссяметалпласт", м. Житомир	–	Будівлі та споруди – прямолінійний метод; інші об'єкти – податковий метод	–
ТОВ "Агроконтракт-Кий", м. Київ	ПВ більша 1000 грн.	Будівлі, транспортні засоби, меблі – прямолінійний метод; машини та обладнання – виробничий; інші основні засоби – податковий	Якщо залишкова вартість відрізняється від справедливої більш як на 10%
ТзОВ "Торговий Дім "Зеніт"", м. Київ	ПВ більша 1000 грн.	Прямолінійний метод	Якщо залишкова вартість на 10% відрізняється від справедливої вартості
ТОВ "БМК Планета-Міст", м. Київ	–	Методи передбачені податковим законодавством	–
ТОВ "Астрал", м. Коростень	–	Методи передбачені податковим законодавством	–
ВАТ "Радомишльський завод "Алмаз"", м. Радомишль	–	Машини та устаткування – прискорене зменшення залишкової вартості; всі інші – прямолінійний метод	–
ЗАТ "Орбіта", м. Суми	ПВ більша 1000 грн.	Прямолінійний метод	Якщо залишкова вартість на 10% відрізняється від справедливої вартості
Державне територіально-галузеве об'єднання "Південно-Західна залізниця", м. Коростень	ПВ більша 1000 грн.	Прямолінійний метод	–

¹ ПВ – первісна вартість основного засобу

За даними табл. 1 можна відмітити, що в більшості підприємств – 8-ми із проаналізованих 14-ти, в Наказі про облікову політику підприємства відсутня інформація про методику проведення переоцінки. В жодному із наведених підприємств за поріг проведення переоцінки не обрано 1-ин відсоток чистого прибутку (збитку) підприємства; на 4-х підприємствах (28,57%) за поріг суттєвості проведення переоцінки приймається 10%-ва відмінність залишкової вартості від справедливої. Таким чином, порядок проведення індексації основних засобів згідно вимог податкового кодексу є чітко регламентований, на відміну від порядку переоцінки основних засобів відповідно до П(С)БО 7 “Основні засоби”.

При переоцінці основних засобів виникає ще один дискусійний момент, зокрема, у П(С)БО 7 “Основні засоби” зазначається, що у випадку переоцінки, необхідно переоцінювати всі основні засоби, які належать до цієї групи, а саме у випадку дооцінки, якщо підприємство планувало списати основний засіб, його все одно потрібно дооцінювати на рівні з іншими основними засобами, що є нелогічним.

Ще однією проблемою переоцінки основних засобів є узгодження вимог положень нормативних документів, які регулюють бухгалтерський облік та незалежну оціночну діяльність.

У випадку визначення порогу суттєвості для проведення переоцінки об'єктів основних засобів у розмірі, що дорівнює 1 відсотку чистого прибутку (збитку) підприємства, фахівці підприємства самостійно визначають необхідну величину без залучення стороннього експерта.

Коли за поріг суттєвості приймається величина, що дорівнює 10 відсотковому відхиленню залишкової вартості об'єкта основних засобів від їх справедливої вартості (що є переважаючою практикою діяльності вітчизняних підприємств), підприємство визначає справедливую вартість основного засобу або самостійно, або звергається до послуг компетентної особи – незалежного оцінювача.

Відповідно до вимог законодавчих документів, які регламентують, бухгалтерський облік підприємство може самостійно визначити справедливую вартість об'єкту основних засобів за ринковими цінами, на основі статистичної оцінки рівня цін реалізації аналогічних об'єктів основних засобів. При визначенні ринкової ціни об'єкта основних засобів можуть бути використані, наприклад, прайс-листи газет, журналів (періодичних видань), які друкують інформацію про ціни, надану їм торговцями відповідних товарів, що обліковуються як основні фонди кінцевими споживачами [7]. При самостійному визначенні підприємством справедливої вартості об'єкту основних засобів інформація про ринкову ціну повинна бути документально підтверджена, а відповідальність за об'єктивність визначення реальної вартості покладається на керівника підприємства.

Відповідно до ЗУ “Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні” [3], який визначає правові засади здійснення оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності в Україні, одним із обов'язкових випадків проведення незалежної оцінки (ст. 7) є переоцінка основних фондів для цілей бухгалтерського обліку. Незважаючи на високу вартість послуг незалежної оцінки, це доцільний та документально обґрунтований шлях визначення справедливої вартості об'єкта основних засобів.

Незалежна оцінка, проведена професійними експертами – оцінювачами, є одним із найбільш достовірних способів визначення справедливої вартості об'єкта основних засобів. Оцінювач визначає справедливую вартість основного засобу на підставі розроблених методик та видає підтверджуючий документ – висновок про вартість об'єкта оцінки. Крім того, згідно з ст. 32 ЗУ “Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні” оцінювачі та суб'єкти оціночної діяльності – суб'єкти господарювання несуть відповідальність за невиконання або неналежне виконання умов договору, зокрема, за недостовірність чи необ'єктивність оцінки майна, відповідно до умов договору та закону, тобто керівництво підприємства знімає з себе відповідальність за недостовірне визначення вартості майна.

У випадку визначення справедливої вартості та проведення підприємством переоцінки об'єкта основних засобів така переоцінка не відображається у податкових розрахунках та не повинна мати жодних податкових наслідків. Проте, виникає проблема *опосередкованого порушення норм податкового законодавства та накладання штрафних санкцій на підприємство*. Зокрема, недостовірне визначення справедливої вартості підприємством об'єктів основних засобів при проведенні їх переоцінки може спричинити спотворення даних бухгалтерського обліку та фінансової звітності, що призведе до накладання штрафних санкцій при перевірці працівниками Державної податкової служби України, Державної інспекції з контролю за цінами та ін.

Об'єктом проведення контролю Державною податковою службою в Україні є контроль за додержанням податкового законодавства, проте, ст. 10 ЗУ “Про державну податкову службу в Україні” [2] однією з функцій Державних податкових інспекцій задекларовано контроль своєчасності подання платниками податків бухгалтерських звітів і балансів. Також, відповідно до п. 46.2 податкового кодексу України платники податку на прибуток – малі підприємства, зобов'язуються подавати до податкової адміністрації річну фінансову звітність, а середні і великі підприємства – квартальну або річну фінансову звітність із зазначенням тимчасових та постійних податкових різниць. А згідно з ст. 164.2 Кодексу України про адміністративні правопорушення (КпАП) [5] “Порушення законодавства з фінансових питань” за порушенням порядку ведення бухгалтерського обліку та внесення неправдивих даних до фінансової звітності на підприємство може бути накладений адміністративний штраф у розмірі від 8 до 15 нмдг., а в разі повторного порушення протягом року у розмірі від 10 до 20 нмдг. Таким чином, недостовірне визначення справедливої вартості основних засобів при проведенні переоцінки спричинить внесення неправдивих даних про вартість необоротних активів до фінансової звітності, і може призвести до накладання на підприємство штрафу у розмірі від 126 до 340 грн.

Підприємства, незалежно від форм власності, які підлягають державному регулюванню цін і тарифів, при перевірці Державною інспекцією з контролю за цінами, можуть бути оштрафовані за порушення встановленого нормативу рентабельності. На величину даного нормативу може вплинути собівартість продукції (робіт, послуг), на яку в свою чергу, впливає недостовірне відображення справедливої вартості об'єкта основного засобу при переоцінці через механізм амортизації. Відповідальність за порушення державної дисципліни цін відповідно до ст. 14 ЗУ “Про ціни і ціноутворення” [4] реалізується шляхом вилучення до бюджету всієї необґрунтовано одержаної виручки в результаті порушення державної дисципліни цін і штрафу у двократному розмірі за необґрунтовано отриманої суми виручки. У випадку, якщо підприємство отримає з бюджету субсидії, субвенції, дотації на покриття збитків через державне регулювання цін і тарифів, посадові особи підприємства можуть буди притягнуті до адміністративної (штраф 500-1000 нмдг.) або навіть кримінальної відповідальності (позбавлення волі до 5-ти років) за ст. 222 Кримінального кодексу України (ККУ) [6] за шахрайство з фінансовими ресурсами.

Дискусійним є питання *неузгодженості витрат, які виникають при зміні вартості основних засобів в бухгалтерському обліку та податкових розрахунках*. Неоднаковим є виникнення витрат (валових витрат) при проведенні переоцінки та індексації основних засобів та їх вплив на показники господарської діяльності підприємства (табл. 2). На ряду з цим, при проведенні переоцінки (уцінки) основних засобів виникають витрати, включення яких до витрат звітного періоду, може призвести до значного викривлення фінансового результату суб'єкта господарювання.

Таблиця 2. Відображення переоцінки основних засобів в бухгалтерському обліку

Вид переоцінки	Зміст операції	Бухгалтерський облік		Податковий облік	
		Д-т	К-т	ВД	ВВ
ПЕРЕОЦІНКА					
здійснюється, якщо залишкова вартість цього об'єкта суттєво відрізняється від його справедливої вартості на дату балансу (поріг суттєвості – 1 % чистого прибутку (збитку) підприємства, або величина, що дорівнює 10 %-му відхиленню залишкової вартості об'єктів основних засобів від їх справедливої вартості)					
ПЕРША ПЕРЕОЦІНКА					
Дооцінка	Проводиться у випадку, коли залишкова вартість основних засобів менша за їх справедливу вартість. Сума дооцінки залишкової вартості включається до складу додаткового капіталу				
	Відображення результатів дооцінки основних засобів на суму:				
	1. Дооцінки залишкової вартості	10	423	–	–
	2. Дооцінки зносу	423	131	–	–
Уцінка	Проводиться у випадку, коли залишкова вартість основних засобів більша за їх справедливу вартість. Сума уцінки залишкової вартості включається до складу витрат звітного періоду				
	Відображення результатів уцінки основних засобів на суму:				
	1. Дооцінки залишкової вартості	975	10	–	–
	2. Дооцінки зносу	131	10	–	–
ЧЕРГОВА ПЕРЕОЦІНКА					
Дооцінка раніше уцінених основних засобів	Проводиться у випадку, коли залишкова вартість основних засобів менша за їх справедливу вартість. Сума дооцінки залишкової вартості в межах попередніх уцінок, що були включені до складу витрат, відображаються як доходи звітного періоду, а сума перевищення дооцінки залишкової вартості над сумою попередніх уцінок відображається як збільшення іншого додаткового капіталу				
	Відображення результатів дооцінки основних засобів на суму:				
	1. Дооцінки залишкової вартості в межах попередніх уцінок, що були включені до складу витрат	10	746	–	–
	2. Дооцінки зносу	10	131	–	–
	3. Суми перевищення дооцінки залишкової вартості над сумою попередніх уцінок, що були включені до складу витрат	10	423	–	–
Уцінка раніше дооцінених основних засобів	Проводиться у випадку, коли залишкова вартість основних засобів менша за їх справедливу вартість. Сума уцінки залишкової вартості в межах суми попередніх дооцінок відображається як зменшення іншого додаткового капіталу, а перевищення уцінки залишкової вартості над сумою попередніх дооцінок відображаються як витрати звітного періоду				
	Відображення результатів уцінки основних засобів на суму:				
	1. Уцінки залишкової вартості в межах суми попередніх дооцінок	423	10	–	–
	2. Уцінки зносу	131	10	–	–
	3. Суми перевищення уцінки залишкової вартості над сумою попередніх дооцінок	975	10	–	–

Таким чином, за даними табл. 2 можна відмітити принципові розбіжності виникнення витрат у бухгалтерському та податковому обліку при переоцінці основних засобів.

У бухгалтерському (фінансовому) обліку при проведенні переоцінки відбувається зростання витрат на суму уцінки залишкової вартості об'єкта основних засобів при переоцінці, яка здійснюється вперше. Якщо сума уцінки залишкової вартості перевищує суму попередньої дооцінки, то спочатку списується додатковий капітал, створений у результаті попередньої дооцінки, а суму перевищення включають до складу витрат. У податковому обліку при проведенні переоцінки основних засобів валові доходи і валові витрати не виникають. Вплив на величину валових доходів і витрат буде мати лише проведення індексації основних фондів, яка є правом платників податку, а не їх обов'язком.

Таким чином, необхідною є подальша гармонізація положень бухгалтерського і податкового обліку основних засобів для усунення подвійного відображення та скорочення облікових робіт.

Висновки та перспективи подальших досліджень.

Достовірне та своєчасне проведення переоцінки надає можливість визначити ринкову вартість основних засобів і достовірно оцінити результати господарської діяльності підприємства. Переоцінка об'єкта основних засобів як інструмент збереження економічної цінності активів підприємства забезпечує:

- відображення у бухгалтерському обліку справедливої вартості основних засобів в результаті переоцінки забезпечує реалізацію основної мети фінансової звітності, задекларованої у ЗУ "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність" [1], надання користувачам повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан підприємства;

- підвищення інтересу потенційних інвесторів в результаті зростання вартості активів підприємства та власного капіталу після проведення переоцінки;

- зростання амортизаційних відрахувань у результаті зростання залишкової вартості (після проведення дооцінки), що сприяє прискореному відновленню основних засобів підприємства;

- достовірне відображення в бухгалтерському обліку стану активів підприємства з метою отримання керівником та іншими зацікавленими особами повної, правдивої і безпристрасної інформації про фінансовий стан підприємства для прийняття ефективних рішень, пов'язаних з господарською діяльністю підприємства.

Крім переваг проведення переоцінки основних засобів має ряд суттєвих недоліків, які потребують вирішення:

- узгодження законодавчих актів, які регулюють бухгалтерське відображення переоцінки (індексації) об'єкта основних засобів та незалежну оціночну діяльність;

- за умови залучення на договірних засадах суб'єктів оціночної діяльності (фізичних та юридичних осіб, у складі яких працює хоча б один оцінювач та які отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності) для визначення справедливої вартості основних засобів потребує додаткових фінансових витрат;

- при недобросовісному проведенні переоцінки основних засобів призводить до викривлення вартості активів та фінансового результату діяльності та сприяє втраті порівнянності та співставності показників фінансової звітності суб'єктів господарювання на рівні держави;

- потребує додаткових витрат праці через необхідність постійного контролю за зміною справедливої вартості, а також визначення залишкової вартості, яка не є в обліку самостійною величиною;

- необхідним є розробка єдиної методики відображення переоцінки основних засобів в бухгалтерському обліку та закріплення основних положень в Наказі про облікову політику.

Таким чином, проведення переоцінки основних засобів є складним і багаторівневим процесом, що підтверджується значними затратами праці на усіх етапах його здійснення: від обґрунтованості прийняття рішення про проведення переоцінки до визначення її кінцевих результатів. Переоцінка основних засобів як інструмент збереження економічної цінності активів підприємства забезпечує відображення реальної ринкової вартості активів в бухгалтерському обліку і фінансовій звітності.

Список використаної літератури:

1. Закон України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" від 16.07.1999 № 996-XIV: [Електронний ресурс]. – Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://portal.rada.gov.ua>.
2. Закон України "Про державну податкову службу в Україні" від 4 грудня 1990 року N 509-XII: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=509-12>.
3. Закон України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні" від 12 липня 2001 року № 2658-Ш: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2658-14>.
4. Закон України "Про ціни і ціноутворення" від 3 грудня 1990 року N 507-XII: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=507-12>.
5. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 року N 8073-X: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?page=1&nreg=80731-10>.
6. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року N 2341-III: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2341-14>.
7. Лист Державної податкової адміністрації України "Про зменшення завищеної балансової вартості основних фондів на суму індексації" від 18.05.2000 р. №2628/6/15-1116: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1008.3409.0>.
8. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів № 561 від 30.09.2003 р. // [Електронний ресурс]. – Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://portal.rada.gov.ua>.
9. Міжнародний стандарт фінансової звітності (IAS) 16 "Основні засоби": [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/control/uk/archive>.
10. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року N 2755-VI: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2755-17&test=4/UMfPEGznhhv93.ZiZlg7ceH42Us80msh8le6>.
11. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 "Основні засоби", затверджене Наказом Міністерства фінансів України від 27 квітня 2000 року № 92: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=z0288-00>.

СУПРУНОВА Ірина Валеріївна – кандидат економічних наук, доцент кафедри фундаментальних економічних дисциплін Житомирського державного технологічного університету

Наукові інтереси:

- проблеми оцінки в бухгалтерському обліку;
- економічний розвиток на регіональному та національному рівнях